

Сталий розвиток підприємства у довгостроковій перспективі можливий тільки у випадку збалансованості чистого прибутку і чистого грошового потоку. Розбіжність між цими показниками обумовлено тим, що прибуток розраховується на основі методу нарахувань, а грошові потоки – на касовій основі. При меншій розбіжності між ними, більше довіра до прибутку. З цією метою в практику фінансового менеджмента в умовах управління фінансовою гнучкістю варто ввести показник «коефіцієнт монетизації фінансового результату», як співвідношення позитивного чистого грошового потоку і чистого прибутку, який характеризує забезпеченість грошовими коштами фінансового результату, як джерела фінансування розвитку підприємства і фінансової незалежності.

Список використаних джерел:

1. Брейли Р. Принципы корпоративных финансов : учеб.для вузов / Ричард Брейли, Стюарт Майерс ; пер. с англ., науч. ред. Н. Н. Барышниковой. – М. : Олимп-Бизнес, 1997. – 977 с.
2. Энтони Р. Учет: ситуации и примеры: пер. с англ. / Р. Энтони, Дж. Рис; под ред. и с предисл. А.М.Петрачкова. – М.: Финансы и статистика, 1993. – 560 с.
3. Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку 2000 / Перекл. з англ. за ред. С.Ф. Голова. – К.: Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України, 2000. – 1272 с.
4. Іонін Є.Є. Фінансова аналітика сучасного бізнесу: [монографія]/ Є.Є. Іонін, М.М. Овчинникова. – Донецьк: ДонНУ, 2012. – 304 с.

Клименко В. І., к.е.н., доцент, начальник
управління економічних питань
Виконавчий комітет Полтавської міської ради
Мокляк Л. В., студентка
Полтавська державна аграрна академія,
м. Полтава, Україна

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Сучасні умови функціонування суб'єктів підприємництва піддаються змінам досить часто та достатньо швидко. Несталі характеристики зовнішньоекономічного середовища породжують нестабільність результатів роботи та фінансового стану суб'єктів підприємницької діяльності, що, в свою чергу, обумовлює їх вразливість до негативних зовнішніх та внутрішніх впливів. Забезпечення фінансово-економічної безпеки є одним із головних завдань менеджменту підприємств, однак, при цьому, саме розуміння сутності такої безпеки є неоднозначним, як і розуміння механізму її досягнення. Незважаючи на численні дослідження у сфері економічно-фінансової безпеки суб'єктів господарювання, відчувається недостатність актуалізованої інформації з цієї проблематики. Існуючі праці, у переважній більшості, висвітлюють окремі аспекти управління безпекою (зокрема організаційні), зосереджуючись виключно або на зовнішніх, або на внутрішніх її чинниках.

Поняття економічної безпеки та безпеки фінансової досить часто співвідносяться як загальне та часткове. Фінансову безпеку також вважають

пов'язаним із фінансовим ризиком, але більш широким поняттям [1, с. 12]. Як система, фінансова безпека включає в себе підсистеми: пріоритетних фінансових інтересів (поточного і стратегічного характерів); ідентифікованих зовнішніх та внутрішніх загроз; фінансових пропорцій розвитку суб'єкта господарювання [2, с. 134]. На макрорівні, фінансова безпека – це складова економічної безпеки держави, що характеризується збалансованістю фінансів, достатньою ліквідністю активів; наявністю необхідних грошових, золотовалютних активів; ступенем захищеності фінансових інтересів на усіх рівнях фінансових відносин між суб'єктами, наявністю імунітету до негативного впливу зовнішніх та внутрішніх факторів; стійкістю функціонування фінансової, грошово-кредитної, валютної, банківської бюджетної, податкової, інвестиційної систем; збалансованістю механізмів регулювання і саморегулювання та забезпечення ефективного функціонування економіки в цілому. Виокремлюють фінансову безпеку галузі, під якою розуміють систему фінансового захисту життєво необхідних інтересів галузі за рахунок відтворювально необхідного рівня фінансового забезпечення та зниження рівня загроз ефективному господарюванню суб'єктів в умовах ризику, яка досягається шляхом впливу фінансових важелів та інструментів на удосконалення економічних відносин у межах дії механізму для забезпечення сталого розвитку галузі. Цільове призначення фінансової безпеки досить часто виокремлюють як окрему складову в межах існуючих визначень. З одного боку, фінансова безпека сприймається як стан (з огляду на фінансовий характер поняття – фінансовий стан) суб'єкта підприємництва, з іншого – як здатність (що прямо пов'язує дане поняття із функціонуванням, діяльністю). У першому випадку фінансова безпека сприймається статично та звужено.

Держава здійснює найбільш помітний і значний вплив на формування економічної безпеки підприємництва. Використовуючи прямі і непрямі важелі втручання, вона створює і регулює економічні умови діяльності, що призначені для захисту економічних інтересів держави і її національної економіки. Загальновизнано, що регулювання економіки державою в більшій або меншій мірі має місце у всіх країнах з ринковою економікою. Необхідність державного регулювання діяльності підприємницьких структур обумовлена, в тому числі, і недосконалістю їх взаємодії. Регулюванню піддаються і конкуренція, якщо вона руйнівна, і монополія, якщо вона неефективна. Метою державного регулювання є досягнення ефективного механізму взаємодії підприємництва – відносини повинні сприяти росту виробництва, установленню прийнятної ціни на товар, підвищенню якості товару і відповідної продуктової диференціації, стабільності ринку. Ефективне виконання функцій механізму фінансово-економічної безпеки суб'єкта підприємництва можливе за умови врахування економічних законів та закономірностей, на основі яких він функціонує. Закон відображає стійкі, повторювані зв'язки та відносини, що відбуваються в економічних явищах. Дія економічних законів є об'єктивною, а їх використання для управління окремою сферою – поєднання об'єктивного та суб'єктивного [3, с. 52]. Закони та закономірності визначають сукупність принципів використання механізму. Принцип представляє собою суб'єктивний підхід до управління [4, с. 36].

Підводячи підсумки, можна визначити, що фінансово-економічну безпеку підприємництва слід розглядати як універсальну та комплексну категорію, в основі якої закладено систему захисту консолідованої сукупності суб'єктів підприємницької діяльності, а також від неефективно функціонуючої державної політики з метою підвищення результативності діяльності підприємницького сектору, максимізації його прибутку, захисту інтересів національних, регіональних та галузевих виробників в умовах високодинамічних змін ринкового середовища.

Список використаних джерел:

1. Васильців Т. Г. Фінансова безпека підприємства: місце в системі економічної безпеки та пріоритети посилення на посткризовому етапі розвитку економіки/ Т. Г. Васильців, О. Р. Ярошко// Науковий вісник НЛТУ. - 2011. - № 21. – С. 132
2. Ванькович Д.В. Оцінка невизначеності й ризику в системі управління фінансовими ресурсами промислових підприємств / Д.В. Ванькович // Фінанси України. – 2016. - № 9. – С. 79
3. Андрушків Б.М. Економічна та майнова безпека підприємства та підприємництва. Антирейдерство: монографія / Б.М. Андрушків, Л.Я. Малуца, В.А. Паляниця та ін. – Тернопіль : Тернограф, 2008. – 424 с.
4. Лук'янова В. В. Економічний ризик: Навч. посіб./ В. В. Лук'янова, Т. В. Головач. – К.: Академвидав, 2017. – 462 с.

Levkovets N.P., Senior Lecturer

Department of Finance, Accounting and Auditing

National Transport University, Kyiv, Ukraine

**STRATEGIES FOR ENSURING THE ECONOMIC SECURITY OF
TRANSPORT ENTERPRISES**

Security policy is a system of views, measures, decisions, security actions that create the conditions, a favorable environment for achieving business goals. That is, the implemented security policy enables an enterprise to execute a production program, produce competitive products (goods, services, works), increase production efficiency, increase ownership, earn the required profit, etc.

Security strategy means the set of the most significant decisions aimed at ensuring the software level of security of the enterprise.

An enterprise's economic security strategy is an economic system for ensuring the economic security of an enterprise in the long term, which is a set of private, mutually agreed components that unites the sole global goal of achieving economic profit. [1]

Naturally, the strategy of economic security of the enterprise has certain limit possibilities of achievement of the global and local goal, which are conditioned by the economic potential of the enterprise and the dynamics of the environment. The economic security strategy of an enterprise cannot ignore the macro and microeconomic situation in the country (especially when focusing on foreign economic activity), because it is impossible to make rules and methods of functioning of the enterprise outside of the external environment. Moreover, the most important elements of the economic security strategy of the enterprise, which are system-forming, should be